

شهر هوشمند چیست؟

شهرها داری زیرساخت یا سرمایه فیزیکی (physical capital) هستند. شهرها در عین حال به دانش ارتباطی یا زیرساخت اجتماعی که به آن سرمایه فکری (intellectual capital) هم می‌گویند احتیاج دارند.

همشهری آنلاین: شهرها داری زیرساخت یا سرمایه فیزیکی (physical capital) هستند. شهرها در عین حال به دانش ارتباطی یا زیرساخت اجتماعی که به آن سرمایه فکری (intellectual capital) هم می‌گویند احتیاج دارند.

سرمایه فکری در جهان معاصر برای رقابت شهرها با یکدیگر یک عامل تعیین کننده به حساب می‌آید و به همین خاطر است که شهر هوشمند (smart city) به تدریج به عنوان یک مفهوم مهم و یک ابزار راهبردی در روند ضرورت‌های تولید مدرن شهری مطرح شده است.

شهر هوشمند برخاسته از توجه به تکنولوژی‌های ارتباطی و اطلاع‌رسان است. این نوع شهرها به خاطر توجهی که به سرمایه‌های زیست محیطی و اجتماعی دارند؛ این روزها به ادبیات بازاریابی هم پیوسته‌اند.

شهر هوشمند در دنیای معاصر به شهری گفته می‌شود که داری شش معیار اصلی زندگی هوشمند جدید است:

- #8226& اقتصاد هوشمند (smart economy)
- #8226& جابجایی یا حمل نقل هوشمند (smart mobility)
- #8226& محیط هوشمند (smart environment)
- #8226& مردم هوشمند (smart people)
- #8226& زندگی هوشمند (smart living)
- #8226& حکمرانی هوشمند (smart governance)

نظریه‌های مرتبط با شهر هوشمند، نظریه‌های سنتی منطقه‌ای رشد شهری و نیز نظریه‌های نئوکلاسیک رشد شهری هستند.

نظریه‌های رقابت منطقه‌ای، حمل و نقل، اقتصاد مرتبط با تکنولوژی‌های ارتباطی و اطلاع‌رسان، منابع طبیعی، سرمایه فیزیکی، سرمایه فکری، کیفیت زندگی و مشارکت شهروندان در حکمرانی همه به مفهوم شهر هوشمند ورود دارند.

شهر هوشمند در مجموع هنگامی متحقق می‌شود که سرمایه‌گذاری‌ها در عرصه سرمایه انسانی و اجتماعی، در عرصه سنتی (حمل و نقل) و در عرصه مدرن (تکنولوژی‌های ارتباطی و اطلاع‌رسان) به توسعه پایدار بینجامد.